

FORMAREA FORMATORILOR

Dr. Ec. Violeta Tătaru
Director adjunct, Camera de Conturi
Gorj
Lector univ. dr. Tudor Ganea
Universitatea „Titu Maiorescu” din
București

TRAINING TRAINERS

Tătaru Violeta, Ph.D., economist
Executive Manager, Chamber of
Accounts of Gorj County
Ganea Tudor, Ph.D., lecturer
University “Titu Maiorescu” from
Bucharest

Abstract

Education isn't how much you have committed to memory, or even how much you know. It's being able to differentiate between what you know and what you don't.

Anatole France

Educația nu înseamnă cât de multe ai învățat pe de rost, nici măcar cât de multe știi. Educația înseamnă să fii capabil să faci diferența între ceea ce știi și ceea ce nu știi.

Învățământul superior contemporan românesc, ca și cel european de altfel, se confruntă cu transformări fără precedent. Conform rapoartelor Uniunii Europene, ele sunt generate în principal de trei factori.

Primul este reprezentat de tehnologiile informației și comunicării. Un al doilea factor este reprezentat de creșterea cererii individuale de studii superioare. Tot mai multe persoane aspiră să obțină o diplomă de învățământ superior. În sfârșit, al treilea factor ia forma pieței în învățământul superior.

Diversificarea instituțională pe axa public – privat și creșterea cererii individuale pentru studii superioare au generat competiția dintre universități, iar extinderea numărului plătitorilor de taxe pentru servicii educaționale consideră că a dus la apariția comerțului cu astfel de

Abstract: Education isn't how much you have committed to memory, or even how much you know. It's being able to differentiate between what you know and what you don't.

Anatole France

The contemporary Romanian higher education system, as well as the European one, is confronted with unprecedented transformations. According to the European Union's reports, these are mainly generated by three factors.

The first factor is represented by the IT and communication technologies. A second factor is the increase in the individual demand for higher education. More and more people wish to obtain a university diploma. And last, but not least, the third factor would be the shape and state of the market in the higher education area.

The institutional diversification on the public-private axis, as well as the increase in demand for higher education have triggered the emergence of competition between universities, while the increase in the number of people paying taxes for educational services has set up the basis of commerce with such services.

In the Bologna Statement adopted in

servicii.

În Declarația de la Bologna, adoptată în 1999 de miniștrii educației din țările membre și țările asociate Uniunii Europene, s-a menționat necesitatea creșterii competitivității învățământului superior european pe plan global. A apărut astfel așa numitul „Proces Bologna” așteptat să genereze, până în 2010, spațiul european al învățământului superior, adică un spațiu cât mai unitar și cât mai competitiv pe plan global.

Analizând situația actuală din România și tendințele recente constat că și Uniunea Europeană se confruntă cu o investiție insuficientă, în dezvoltarea resurselor umane, în primul rând în ceea ce privește educația.

Realizarea unei creșteri reale și susținute a investițiilor din domeniul resurselor umane necesită sprijin din partea tuturor actorilor relevanți, adică persoane particulare, entități economice, parteneri sociali și autorități publice.

Din rapoartele date publicității se constată că în medie, statele membre ale Uniunii Europene cheltuiesc puțin peste 5% din PIB pentru educația și formare, finanțate din fonduri publice, cu diferențe substanțiale între statele membre.

Creșterile investițiilor publice sunt necesare în unele țări pentru asigurarea accesului la oportunitățile de învățare, de-a lungul întregii vieți pentru toți cetățenii. Astfel de creșteri anticipate pentru investițiile publice pot fi realizate prin redistribuirea fondurilor din zone cu beneficii reduse spre investiții în dezvoltarea resurselor umane.

Granturile obținute pentru finanțarea proiectelor, fondurile private și contribuțiile individuale sunt cele care pot da șanse învățământului să își realizeze o bază materială la standarde care să permită atât studenților cât și profesorilor să practice un act educațional la nivelul practic cerut de piața muncii.

1999 by the ministers of education from the E.U. members or from associated countries, there was mentioned the need to accelerate the performance of the European higher education system on a global scale. Therefore, the so-called „Bologna Process” emerged and it is expected to create a European Higher Education Space by 2010, a more unitary and competitive area on the international level.

By analyzing the present situation in Romania, as well as the recent trends, we have noticed that even the E.U. is confronted with poor investment in the development of human resources and most of all in education.

Thus, generating a real and sustained investment in the area of human resources involves the support of all the relevant actors that is individuals, economic agents, social partners and public authorities.

Out of the published reports, it results that, on average, the member states of the E.U. spend at least 5% of their GDP on education and training, financed public funds, but with substantial differences from one state to another.

The increase in public investment is necessary in some states, in order to ensure the access to education opportunities for all the citizens, along their entire life span. This kind of anticipated increase in public investment can be obtained by redistributing the funds from area with low benefits to investment in the development of human resources.

The grants obtained as the result of the projects' financing, the private funds and the individual contributions are the three sources which can give the education a chance to build up a material basis at standards which allow both students and teachers to deploy an educational activity on the level required by the labor market.

The efficient use of resources on objectives and their allotment designed to ensure and contribute to the development of the system on the long term will finally lead

Folosirea eficientă a resurselor pe obiective și alocarea lor pentru asigurarea și dezvoltarea sistemului pe termen lung va conduce la realizarea obiectivelor strategice din domeniul educațional lansate la Lisabona în martie 2000.

Mă refer la obiectivul Uniunii Europene de a deveni până în anul 2010 „cea mai dinamică și mai competitivă economie bazată pe cunoaștere din lume, capabilă să susțină creșterea economică cu locuri de muncă mai multe și mai bune și cu o mai mare coeziune socială”

Contribuția educației și formării în procesul de dezvoltare este recunoscută și este de ajuns să amintim că investițiile în educație și formare generează beneficii pentru persoane (beneficii private) și pentru societate (beneficii sociale), comparabile cu investițiile în capitalul fizic, pentru a indica de ce educația și formarea trebuie să joace un rol decisiv, competitiv și dinamic în același timp în atragerea și reținerea talentelor în Europa.

Este unanim recunoscut că dimensiunea și calitatea resurselor umane sunt principalii determinanți atât pentru crearea de noi cunoștințe, cât și pentru diseminarea acestora.

Educația joacă, de asemenea, un rol fundamental în stimularea progresului și dezvoltarea științei și tehnologiei în perioada de tranziție spre societatea cunoașterii, dar nu trebuie uitat rolul partenerilor sociali în realizarea acestor obiective

Din punctul meu de vedere învățământul superior reprezintă o valoare națională. Învățământul superior a contribuit de-a lungul timpului la formarea a generații și generații de profesori, economiști, ingineri, juriști, medici etc. la pregătirea elitelor științifice și culturale ce au fost recunoscute pe plan mondial.

La începutul tranziției, ne-am îmbătat adesea cu ideea că „la noi totuși se face carte”, că nici comunismul nu a reușit să

to the fulfillment of the strategic objectives in the education field launched at Lisbon in March 2000.

We hereby refer to the E.U.'s objective to become by 2010 „the most dynamic and performing knowledge-based economy in the world, capable to sustain the economic growth with more numerous and better jobs, having a greater social cohesion.”

The contribution of educational and training in the development process is generally recognized; suffice it to remind us the fact that the investment in education and training generates benefits for both the individual (private benefits) and the society (social benefits), comparable to the investment in the physical capital, fact which indicates why education and training should play a decisive, performing and dynamic role in attracting and keeping talents in Europe.

It is widely acknowledged that the dimension and quality of human resources are the main determining factors both in creating new knowledge and its dissemination.

Education also plays a fundamental role in triggering progress and development in science and technology, over the period of transition to the knowledge society; still, we must not forget the contribution of social partners in fulfilling these objectives.

From our perspective, the higher education stands for a national value. The higher education system has contributed throughout the years to the shaping of generations and generations of teachers, economists, engineers, jurists, doctors, etc., to the formation of scientific and cultural elites enjoying international renown.

At the beginning of the transition, we have often embraced the false idea stating that „in Romania, we really learn in schools”, that not even the communist regime succeeded into destroying the education system.

The strongest argument in favor of this theory was represented by the fast

distruge sistemul de învățământ.

Argumentul forte îl reprezenta capacitatea rapidă de adaptare și performanțele tinerilor noștri care mergeau să-și completeze studiile în Occident. Reușitele lor în domeniile de studiu și în cercetare dovedeau că erau studenți buni, iar concluzia era simplă: învățământul românesc este performant.

Cantitatea de informații ce ține de cultura generală, cu care erau și mai sunt bombardată elevii consideram a fi criteriul suprem, mai ales în comparație cu „ce se face în Vest”, unde elevii de-a patra nu învață de teoria mulțimilor...

În rest, am rămas cu o gândire „sănătoasă” în legătură cu școala și cu dascălii ei, care trebuie să fie un fel de apostoli care ridică poporul către luminile științei și culturii.

Consider că din punct de vedere instituțional, deși s-a vorbit enorm despre reformă, sistemul de învățământ a avut parte mai mult de experimente și cârpe, lipsite de viziune practică pe termen lung și bălbâieli ce au aruncat îndoiala că se mai poate înnoi ceva.

Este inutil să mai spun, în materie de reformă educațională chiar e necesară o gândire pe termen lung, căci efectele schimbării se văd cu adevărat abia după ce măcar o promoție a parcurs tot traseul „reformat”, de la clasele primare până la universitate.

Toate depunerile în învățământ ca și în cultură de altfel se fac în timp.

Din punctul de vedere al resurselor umane, educația a suferit pierderi considerabile în primul rând pentru că foarte mulți profesori buni au plecat din sistem, în căutarea unor slujbe mai bine plătite sau au plecat chiar peste granițe și nu pentru a profesa, iar în locul lor sunt prea puțini cei tentați să înceapă o carieră universitară.

Nivelul foarte scăzut de salarizare este una din principalele cauze care îi determină pe cei mai buni să aleagă studii de

capacity of adaptation and by our young people's high performances in the Western schools. Their successes in field of study and research proved they were good students, and the conclusion was simple: the Romanian education system was performing.

The amount of information related to the general baggage of knowledge with which the students were literally „bombed” was considered to be the supreme criterion, especially when comparing it to „what they learn in the West”, where the four graders are not taught the theory of multiple objects....

We have unfortunately kept our „wise” ideas on school and teachers, which must be a sort of apostles raising the people to the light of science and culture.

We consider that, from the institutional point of view, although the debates on reforms were numerous, the education system has passed through a long series of experiments and superficial attempts, lacking the pragmatic long-term vision, as well as through several hesitations which have cast the doubt on whether anything can be done in this area.

It is useless to say that, in the field of educational reform, we really need a long-term strategy, as the effects of the transformations are indeed visible only after at least a promotion has passed through all the „reformed” cycle, from primary school to university.

All the accumulation in education and culture are made in time.

From the point of view of human resources, the education system has suffered considerable losses, first of all because many teachers have left the system, looking for better paid jobs or even have gone abroad working something else. In the same time, there are few people tempted to begin a university career in their place.

The extremely low level of remuneration stand for the main cause which forces the best to choose a master's or doctoral degree at an European or even an

masterat sau doctorat făcute la universități din spațiul european sau chiar să treacă oceanul și de cele mai multe ori să nu se mai întoarcă.

Nivelul general de pregătire al profesorilor e în scădere, iar cariera didactică este nu doar neatractivă din punct de vedere material, dar și presărată cu un parcurs birocratic (definitivat, grade didactice etc.) mai degrabă formal, decât stimulativ pentru obținerea performanței.

Aș putea spune chiar că multe cadre didactice se boicotează singure, cursurile universitare rămânând total neatractive pentru studenți care nu găsesc nimic legat de realitatea imediată și de ce vor face când vor termina facultatea.

Profesorii pot acumula noi cunoștințe și competențe pe care trebuie să le dezvolte în mod constant, totodată trebuind să găsească metode constructive de prezentare a cunoștințelor și să fie mai degrabă animatori și administratori de săli de clase decât formatori.

Schimbările în educație și în societate impun noi exigențe profesorilor, pe lângă faptul că trebuie să comunice cunoștințele de bază, profesorii sunt din ce în ce mai solicitați să ajute tinerii să devină cursanți pe deplin autonomi prin acumularea de competențe cheie și nu prin memorizarea informațiilor.

Profesorii trebuie să utilizeze posibilitățile oferite de noile tehnologii și să răspundă nevoii de învățare individualizată pentru că numai în acest fel vor fi permanent la curent cu competențele cerute în societatea bazată pe cunoaștere.

Aceste noi roluri necesită formarea într-o serie de abordări și stiluri de predare. În plus, sălile de clasă sunt compuse acum dintr-un amestec mai eterogen de tineri provenind din medii diferite și cu niveluri diferite de aptitudini și inaptitudini.

Ca și în orice altă meserie, progresul se poate realiza doar dacă se împing limitele cunoștințelor profesionale prin practică

American university and not to come back.

The general level of teacher performance is in decline and an academic career is not only unattractive from a financial perspective, but also marred by a rather formal than encouraging bureaucratic practice along its way (academic degrees, etc).

We could say that more and more teachers boycott themselves, the university classes are totally unattractive for students who cannot find anything connected to reality to their future after graduating.

The teachers can accumulate new knowledge and abilities which they must constantly develop, but they also need to find constructive methods of presenting the knowledge and to be rather animators and administrators than trainers in classrooms.

The changes in education and society impose new standards on teachers, apart from the fact that they must communicate the basic knowledge; the teachers are more and more requested to help students become fully autonomous learners, by accumulating key abilities, and by memorizing knowledge.

The teachers must use the opportunities offered by the new technologies and they also must respond to the individual need to learn, because only in this way they will be permanently up-to-date with the latest skills required by the knowledge-based society.

These new roles require training in a series of teaching approaches and techniques. Moreover, the classrooms are now more heterogeneous, with young people of different backgrounds and different levels of skills and defaults.

As with any other profession, progress can only be achieved if the limits of professional knowledge are pushed through reflexive practice, through research and through a systematic engagement of continual formation until the end of the career and after it.

The teachers' education and training

reflexivă, prin cercetare și printr-un angajament sistematic pentru formare continuă de la începutul la sfârșitul carierei și după.

Sistemele de educație și formare a profesorilor trebuie să ofere acestora oportunitățile necesare.

Dar se pare că și în România, la fel ca și în Europa, există o slabă coordonare între componentele sistemului de formare continuă a cadrelor didactice, ceea ce conduce la o lipsă de coerență și continuitate, în special între formarea profesională inițială a profesorilor și integrarea lor ulterioară, formarea continuă și perfecționarea profesională.

Din datele consultate se pare că formarea continuă a profesorilor este obligatorie numai în unsprezece state membre și aici profesorii nu sunt obligați în mod explicit să recurgă la instruirea în cauză în toate aceste state.

Atunci când există stagii de instruire, acestea sunt limitate la mai puțin de douăzeci de ore pe an. Durata minimă de instruire obligatorie nu depășește cinci zile pe an în nici un stat membru, în marea majoritate a cazurilor ea fiind de doar trei zile. În plus, faptul că formarea continuă poate fi obligatorie nu spune prea multe despre adevărata rată de participare.

Pe scurt, consider că sistemul educațional la toate nivelurile este într-un grav impas. Și, spre deosebire de finanțe, industrie ori mediu înconjurător, în materie de învățământ nici Uniunea Europeană nu ne salvează: criteriile comunitare țin mai degrabă de managementul general al învățământului, nu de conținuturile sale.

Pe de altă parte, și în țările occidentale sistemele școlare trec printr-o perioadă de dezorientare: din dorința de a fi mai adaptate la piața muncii, și-au pierdut în bună parte capacitatea de a oferi o formație generală consistentă, elevii ies din școală „tot mai incuși”, educația morală se face mai mult cu televizorul, părinții cu dare de

systems must provide them the necessary opportunities.

It looks like in Romania, as in Europe; there is a poor coordination between the components of the continual formation system for teachers, which leads to a lack of coherence and continuity, especially in the initial professional formation of teachers and their later integration, their continual formation and professional improvement.

Out of the consulted data, it seems that the further formation of teachers is compulsory only in eleven member states; the teachers are not explicitly supposed to appeal to the mentioned formation in all these states.

When there are formation stages, these are limited to less than 20 a year. The minimal duration of compulsory training is less than five days in all the member states, in the majority of them, it only lasts three days. Moreover, the fact that the further training can be compulsory does not say much about the percentage of participation.

Briefly, we consider that the education system at all levels is in a deadlock. Unlike with the finances, industry or environment, the E.U. does not save the education system: the common criteria are more related to the general management of the education system, that to its contents.

On the other hand, schools are passing through a confusing period even in Western countries: intending to be more adapted to the labor market, they have lost in most part the capacity to offer a consistent general formation; the students graduate and they are more and more "ignorant"; the moral education is more and more replaced by the TV, the wealthy parents prefer private schools, the Italian and French teachers also complain about their low wages in comparison with other fields of activity, etc.

In the future, we must invest as much confidence as possible in our universities, however their tradition of years or centuries, no matter if they are public or private.

The transition to the economy of

mână preferă școlile private, profesorii francezi sau italieni se plâng și ei de salariile mici în comparație cu alte domenii de activitate ș.a.m.d.

În continuare trebuie să investim cât mai multă încredere în universitățile noastre, indiferent că au tradiții de sute de ani sau sunt mai noi, indiferent că sunt publice sau private.

Trecerea la economia cunoașterii, la era digitală cu specificul său tehnologic, întreaga noastră tranziție civică și politică, presiunea tot mai multor persoane de a accede în învățământul superior confruntă universitățile cu noi cerințe.

Că elevii și studenții sunt înaintea profesorilor lor nu este o problemă pentru ei, ci pentru profesorii lor, și consider că aici este rolul formatorilor, ca parteneri, să facă în așa fel încât această diferență să se diminueze.

Mi se pare normal și realist ca în societatea actuală să nu poată fi stăpânite toate domeniile, așa cum era acum 50 de ani, să zicem. A-ți cunoaște limitele și a avea încredere în grupul care te însoțește și în elevii care cunosc mai multe, la nivel tehnic, al IT-ului, al muzicii, nu este o problemă.

Profesorii cred că trebuie să se informeze și să se formeze și prin intermediul internetului. Putem lua în considerare și posibilitatea unei foarte mari mobilități a personalului: fie sunt studenți care merg să se formeze în străinătate, fie sunt profesori care merg să predea în străinătate. Aceasta este logica europeană: mobilitatea personalului, a cunoașterii.

Din punctul meu de vedere profesorul nu trebuie să știe tot, în toate domeniile și chiar nici în domeniul pe care îl predă, ci el trebuie să știe să organizeze inteligența colectivă, în profitul fiecărui individ. Aici este inovația și creația omului din fața elevilor și studenților.

Profesorul nu va fi niciodată un expert în tehnici de informatică și nici nu trebuie să fie!

knowledge, to the digital era, with its technological specific conditions, our entire political and civil transition, the pressure on more and more people to accede to higher education are the new requirements that our universities must cope with.

The fact the students are more advanced than their teachers is not a problem for them, but for the teachers and we consider that the role of the trainers, as partners, is to reduce this difference.

We do not find it normal and realistic that in the present days' society we cannot master all the fields, like we did 50 years ago, for example. Knowing your limits and having confidence in your group and in students who know more on a technical level concerning the IT, music, do not represent real problems.

We believe that teachers must be informed and trained also by means of the Internet. We can also take into account the possibility of a greater mobility of personnel, either student going abroad to teach, either teachers going abroad to teach. This is the European logic: the mobility of personnel, the mobility of knowledge.

From our point of view, the teacher does not have to know it all, in all fields and not even in the field he/she professes; he/she must know how to organize the collective intelligence, to the profit of each individual. This is the innovation and creation of the teacher in front of his/her students.

The teacher will never be an expert in IT technologies and he/she does not have to be!

But the real teacher must be a MAN, a man guiding and shaping the next generation.

Logically and normally, we would expect that the promotion of change to generate a new development in universities, in the sense of connecting to the reality. However, the reality is much harder and painful for our young students.

We cannot ignore the fact that there are major discrepancies between the skills

Dar profesorul adevărat trebuie să fie un OM. Un om care îndrumă și modelează viitorii oameni.

În mod logic și normal ne-am aștepta ca promovarea transformărilor să generează o nouă dezvoltare universitară, în sensul ancorării în realitatea imediată. Dar realitatea este mult mai crudă și mai dureroasă pentru tinerii noștri.

Nu putem ignora faptul că există decalaje importante între calificările solicitate de piața muncii și cele acreditate de marea majoritate a instituțiilor de învățământ superior. Învățământul este mult prea teoretic orientat, fără a se focaliza în suficientă măsură pe formarea unor abilități profesionale practice.

Conform datelor statistice peste 100.000 de tineri obțin anual o diplomă de licență în România, dar nu toți lucrează în domeniul absolvit.

Potrivit unui studiu realizat de Catalyst Solutions în parteneriat cu Synergize Consulting doar jumătate dintre absolvenții facultăților economice urmează specializările pe care le-au ales și în viața profesională, ceilalți alegând domenii de activitate conexe sau chiar total diferite.

Cu toate că opțiunea multor studenți din facultățile economice a fost contabilitatea, aceștia nu au cunoștințe de bază solide și nici nu sunt interesați de practică pe perioada studiilor

Conducerea Academiei de Studii Economice București este îngrijorată și nemulțumită în același timp că actualii studenți care își propun să devină contabili sau auditori nu sunt pregătiți să facă față cerințelor pieței, astfel că banii cheltuiți de facultăți „nu au acoperire“.

Consider că această nemulțumire este generalizată la nivelul instituțiilor de învățământ superior din România care în fiecare an când evaluează indicatorii performanței sistemului pedagogic nu au de ce să fie mulțumite.

Un alt aspect destul de important îl

required by the labor market and those accredited by the largest majority of the higher education institutions. The education system is too theoretical; it does not focus enough on forming practical professional skills.

According to statistical data, over 100,000 young people graduate annually from a Romanian university, but not all of them find jobs in their field of expertise.

A study realized by the Catalyst Solutions in partnership with Synergize Consulting has revealed that only half of the economic studies graduates follow the specializations they chose in their professional career; the other half opt for related or even totally different fields of activity.

Although the option of many students in the economic studies faculties has been accounting, they do not possess solid basic knowledge and are not interested in practicing during their study period.

The directing board of the Academy of Economic Studies from Bucharest has expressed its concern and discontent at the same time with regard to the present students' choosing to become accountants or auditors without being prepared to meet the requirements of the market; thus, the money spent on college "is not covered".

We consider that the mentioned discontent is common to all the higher education institutions in Romania; every year, when evaluating the indicators of the education system's performance, they have little reason to be pleased.

Not all the efforts made in order to bring practical activities in universities and to prepare students for a competitive activity after graduation are sincere. Therefore, not all the optional and facultative subjects are adapted to the requirements of the labor market.

Another aspect we find quite interesting would be the deepening of social discrepancies by attracting towards the

consider a fi adâncirea inegalităților sociale prin atragerea către mediul universitar a viitorilor studenți din mediul urban și din categorii sociale mai avantajate material. Subvențiile și bursele sunt încă direcționate după criterii insuficient fundamentate pentru a sprijini pe cei care realmente au nevoie.

Acreditate pe bandă rulantă, universitățile de stat, dar mai ales cele particulare au pus pe primul plan sumele pe care le încasează de la studenți, calitatea studiilor oferite lăsând-o undeva la urmă. Pentru că de la an la an calitatea programelor universitare scade, acesta fiind și motivul pentru care în topul primelor 500 de universități ale lumii nu se afla nici una din România.

Cel mai performant sistem educațional din lume este evident cel american, din punctul de vedere al managementului, pentru că știu să-și atragă creierele, toata crema intelectualității.

România are mai multe universități raportate la numărul de locuitori decât țările vecine. În prezent, există 56 de universități de stat, 32 de universități private acreditate și 28 universități private autorizate provizoriu. Unei universități îi revin aproximativ 175.000 de români, în timp ce în Cehia cele 22 de instituții de învățământ superior se împart la 10,3 milioane de locuitori, adică sunt cam 470.000 de cehi pentru o universitate. Și în Bulgaria se întâmplă același lucru. Cele 8 milioane de locuitori se raportează la 26 de instituții superioare, ceea ce înseamnă 300.000 de bulgari per universitate.

Numărul nostru de studenți este încă mic, comparativ cu cel din alte țări europene. Rata de participare corespunzătoare celor în vârstă de 18-30 de ani este la noi cu mult sub 30%, pe când în Franța se tinde spre 50%, iar în Polonia a ajuns la circa 35% sau peste.

Disponem de multe universități, publice sau private, prea mici și prea puțin competitive, cu un management tradițional și

university environment students from cities and other wealthier social categories. The subventions and grants are still directed according to poorly funded criteria, so that they do not come to support the people really needing them.

Irresponsibly accredited, the public universities, but especially the private one, have put their taxes on the first place, leaving the quality of the studies behind. With the quality of the university curricula getting lower by the year, no Romanian university qualifies in the first 500 top universities in the world.

The most competitive education system in the world is obviously the American one, at least from the point of view of the management, because they know how to attract the "brains", the intellectual elites.

Romania has more universities per number of population compared with the neighboring countries. At present, there are 56 public universities, 32 accredited private universities and another 28 private establishments with temporary authorizations. Therefore, in Romania, there is one university to 175,000 people, while in the Czech Republic the 22 education institutions are reported to 10.3 million people, that means around 470,000 Czech citizens for a university. This is also the case in Bulgaria. The 8 million people are reported to 26 universities, which mean 300,000 Bulgarians for every university.

Our student number is still low, compared to other European countries. The participation rate corresponding to the age segment 18-30 years is much under 30% in Romania, while in France it rises to almost 50% and in Poland has reached 35%.

We have many universities, public or private, which are too small or little competitive, which have a traditional management and insufficient development resources. The first 15 traditional universities are comparable as products with the other universities, while the administrative and

resurse de dezvoltare insuficiente. Primele 15 universități mari și clasice sunt comparabile ca produse și resurse cu toate celelalte universități, pe când cheltuielile administrative și manageriale ale celor din urmă sunt substanțiale.

Universitățile publice recent înființate contribuie prea puțin la dezvoltarea economică sau culturală a comunităților în care se află localizate, iar unele universități private și-au extins infrastructura logistică și numărul de studenți fără a-și forma un personal didactic și de cercetare corespunzător, bazându-se încă pe cel al universităților publice existente.

Deși, din 1995 când a fost adoptată, ca lege organică, Legea învățământului, au fost elaborate mai multe proiecte legislative de pregătire a managerilor universitari, nici în prezent nu există un sistem instituționalizat de formare inițială și continuă a acestora.

Managerul universitar este încă un autodidact care își autocenzurează propria experiență empirică, și ce este mai grav, învață prin încercare și eroare, aceste experimente având drept cobai tinerii noștri.

Ar fi trebuit ca idei inițiale și dominante în același timp în managementul academic românesc să se impună mecanisme ce să schimbe din interior structurilor manageriale, să le profesionalizeze și să conducă la construcția unui sistem de formare și dezvoltare a competențelor proprii acestui domeniu profesional.

management expenses of the latter are considerable.

The public universities, created most of the times out of group interests rather than out of the sincere desire to help students and regional development or to maintain the adults' need for further education, have done little to contribute to the economic or cultural development of the host communities; some private universities have extended their logistic infrastructure and number of students without forming a body of appropriately-trained teaching and research experts, as they depend on the existing staff of the public universities.

Although, when the organic law of education was adopted in 1995, several draft projects of forming university managers were elaborated, not to this day have we got at our disposal a corresponding institutionalized system of initial and further education, which can meet the European standards.

The university manager is still a self-educated person who censors his own empirical experience and, what's worse, who learns using the trial and error method, while experimenting on our young students.

It would have been advisable that initial dominant ideas in the Romanian academic management should have been put into practice to impose mechanisms designed to change the management structures from within, to make them more professional and to lead to the emergence of a new system of forming and developing skills specific to this field of activity.